

Potem możemy nawiązywać kontakt z jedzeniem bez bezpośredniego dotykania pokarmu skórą, np. poprzez używanie naczyń kuchennych, takich jak mini tasak czy widelec.

Następnie nasze ciało powinno nauczyć się przetwarzania i radzenia sobie z przyjemnym i nieprzyjemnym zapachem pożywienia.

Z kolei rozpoczyna się gra obejmująca dotykanie jedzenia palcami, rękami, ciałem i ustami. Trzeba pamiętać, że dziecko po raz pierwszy uczy się jeść.

Jako następne przychodzi smakowanie, które może wyglądać jak trącanie jedzenia czubkiem języka lub może polegać na wkładaniu pokarmu do ust i wypluwaniu go.

W końcu dziecko jest przygotowane do ćwiczenia żucia i połykania.

Podejście SOS dla trudności z jedzeniem jest oparte na dowodach naukowych:

- istnieją 122 opracowania naukowe i akademickie publikacje, które dostarczają fundamentalnych informacji o rozwoju sposobów pobierania pokarmu i wyzwaniach, które stoją przed dziećmi z trudnościami w jedzeniu, są one omawiane podczas treningowych Konferencji SOS,

- dodatkowo istnieje 90 badań/publikacji, które potwierdzają wartość specyficznych technik
- i strategii wdrażanych do sesji terapeutycznych i ogólnych strategii leczenia w obrębie podejścia SOS,
- podejście SOS dla trudności z jedzeniem dysponuje wynikami 14 badań, które wskazują wprost na efektywność stosowania programu, kiedy jest on prawidłowo wdrażany oraz badaniami, które pozwalają programowi ewoluować w kierunku coraz lepszych praktyk i sposobów terapii.

Opracowano na podstawie:
Why SOS Approach to feeding,
listopad 2020,
[www.sosapproachtofeeding.com](http://www.sosapproachtofeeding.com/why-sos-feeding/)
[/why-sos-feeding/](http://www.sosapproachtofeeding.com/why-sos-feeding/)

Ewa Wójcik, logopeda
Katarzyna Orzeł, psycholog

Poradnia Psychologiczno-
Pedagogiczna nr 7
w Lublinie

81 532 80 78
info@poradnia.pl
www.ppp7.powiat.lublin.pl

Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna nr 7 w Lublinie

**SOS, kiedy dziecko
nie chce jeść...**

SOS, kiedy dziecko nie chce jeść...

Rodzice i opiekunowie dzieci, które nie chcą jeść lub prezentują wybiórczość pokarmową napotykają wiele wyzwań na drodze pracy z tym problemem.

Ponieważ zależności pomiędzy doświadczeniami dziecka z jedzeniem a jego zdolnością jedzenia mogą być skomplikowane rzadko istnieje proste i łatwe rozwiązanie pojawiającego się problemu. Opracowane przez dr Kay Toomey, ponad 30 lat temu, podejście SOS dla trudności z jedzeniem jest efektywnym sposobem oceny i zajmowania się problematycznymi zachowaniami w sferze odżywiania się w różnych środowiskach i populacjach.

W podejściu SOS problemy z odżywianiem mogą być charakteryzowane za pomocą metafory góry lodowej. Trudności dziecka w jedzeniu i przybieraniu na wadze są czymś co każdy widzi, ale podobnie jak w przypadku góry lodowej, część ukryta pod wodą sprawia największą trudność i prowadzi do rozbicia łodzi.

SOS w trudnościach odżywiania opowiada się za podejściem sekwencyjno-oralno-sensorycznym do problemu i takie są główne komponenty programu. SOS opowiada się również za podejściem „ocalcie nasz statek”!. Dlatego w tym podejściu oceniane są wszystkie ukryte „pod wodą” przyczyny problemów z odżywianiem. Interdyscyplinarny zespół specjalistów, tj. lekarze pediatri, terapeuci behavioralni, dietetycy, terapeuci mowy diagnozują, leczą i udzielają pomocy w sposób holistyczny, zajmując się:

- organizmem dziecka, różnymi układami i organami,
- pracą mięśni (w tym motoryką narządów sfery orofacjalnej),
- przetwarzaniem sensorycznym,
- uczeniem się, zachowaniami,
- rozwojem, w tym poznawczym,
- stanem odżywiania się/historią,
- środowiskiem.

W podejściu SOS używane są różne techniki takie jak Zabawa Celowa, Krokami do jedzenia oraz wykorzystywane są badania naukowe, które stanowią podstawę terapii i ewaluację skuteczności programu.

Zabawa celowa

Podejście SOS, w oparciu o naukowo i filozoficznie uzasadnione, wyszczególniane w standardowym, typowym rozwoju dziecka stopnie, etapy i umiejętności pobierania pokarmu, koncentruje się na podwyższaniu poziomu komfortu dziecka poprzez eksplorowanie i uczenie się różnych właściwości i cech żywności. Program pozwala dziecku na interakcje z pokarmem w zabawowy i niestresujący sposób, zaczynając od zdolności tolerowania obecności pożywienia w pokoju oraz przed dzieckiem, poprzez radzenie sobie z zapachem jedzenia oraz kontaktem pokarmu z ciałem i ustami, aż do cieszenia się smakowaniem i jedzeniem nowych pokarmów zgodnie z procedurą Krokami do jedzenia.

Krokami do jedzenia

Procedura Krokami do jedzenia, została oparta na 6 stopniach i założeniu, że jedzenie nie zaczyna się od ust!

Po pierwsze, trzeba zacząć tolerować fizyczną obecność lub wygląd pożywienia. Może to nawet dotyczyć przebywania w tym samym pomieszczeniu, w którym jest jedzenie.